

گه ٻانهوه له خهيا ٻانهوه ٻانهوه
واقيع.. له چير ٻانهوه "سه فھر ٻانهوه
ٺه فسووناوي" حس ٻانهوه عارفدا..
نووسيني/ ٻانهوه تا ٻانهوه داخي

چیر کی "سه فەر کی ئه فسووناوی" یه ککه له چیر که کانی چیر کنوسی ناسراو حسن عارف که له سا 1980 دا نووسیویه تی. دهش وای لکبدهینهوه که ئهم چیر که بهرهمی ق ناغ کی نووسینی چیر کنوسه که به ق ناغی پگه یشتن ناوی بهین چونکه ئهم چیر که پاش نووسینی چه ندین چیر کی دیاری حسن عارف دت که تیایاندا ز ر که له هونه ره کانی چیر کی نو به کاره ناوه. دیاره ئاگاداری ئه وهین که ئهم چیر کنوسه مان له ک تای شسته کان و له ههفتاکاندا به چالاکیه کی ز ره وه شوینی خی له جوگرافیای چیر کی کوردیدا دیاری کرد به تایبه تی له ووی هونه ری و لایه نه ورده کانی هونه ری چیر کنووسینه وه که ئه ویش سه رجه م گر چن و بنیادنانی که س تی و شو ن و کات و جو ه و بهرزبوونه وه و دابه زینی کردار و سروشتی ووداو و هونه ره کانی گ نه وه و م نه لگ و دایه لگ و چ نه تی به کاره نانی ناوه کان و گ نه وه و زمانی که س ته کانیش ده گر ته وه.

چيرٲكى سه فهرٲكى ٲه فسوناوى دواى ٲه زموونى چه ند سا ٲٲكى چيرٲكنووسى لهو بوارانه دا نووسراوه بٲيه جٲگاي خٲيه تى وه كو چيرٲكى قٲناغى به ٲه زموونى و شاره زايى ٲهم چيرٲكنووسه له بوارى چيرٲكنووسيندا حسا بى بكه ين.

به سهرهاتی ئهم چير که سه بارهت به “کهس” که له يه کاک له گه هه که
کانهکانی “شار” دا ژياوه، پاشان له بهر ههره يه کاک بێت “شار” ی
به جـهـشتوو و بـ ماوه يه کی دوور و درـژ نه گه او ته وه، ته ناههت
مه گر به دهگمهن ئهگينا ههوا ی شاريشی به ته واوه تی نه بیستوو.
چه ند جار کاک خولیا ی سردانه وه له شار مـشکی دهگر ته وه، به ام ههلی
ئو گه انه وه يه ی بـ فهراههم نابیت. تا ئه نجام ههلی ئه وه ی بـ
ده هـخـسـت که سردانی شاربکا ته وه، له گه گه یشتنه وه ی به شار کاکای
ئو گه ههک و کاکانه دهگر ته بهر که یه کهم شو نی چاوتیا هه هـنانی
بووه، واته دهگه ته وه بـ زدی استه قینه ی خـی، بـ ئو گه ههکی
که مندا ی له کوچه و کاکانهکانیدا به سهربردوو. له گه انه وه دا
بـی دهرده که ویت که زـربه ی شته کان نهگـاـون و له گه وه ردا ههروهکو

خاڻيان، خاڻه گهر گڏاڻا ڪاري سادو ٿي وڃي ٿو ته نيا ٿي وڃي ڪشي گرتي ته وه. ٿي وڃي ڪشي خانو وه ڪا نه ڪان، ٿي وڃي ڪشي ڪاڻان و درخت و ته ناهن ته ڪه ڪشي، به ٿي ڪا له ناوه ڪا هه موڙيان وه ڪو خاڻيان ماونه ته وه.

پاڻه واني چيڙ ڪه ڪه ڪه ده گاته وه ناو ڪاڻان و به ياده وه ريه ڪاني ابردووي ٿا شنا ده به ته وه، ٿي وڃي وڃي وڃي ديمه ني گه ڪه و سيمائي ڪه سه ڪان و دهنگ و قسه و ٿا خاوتنه ڪانيان سه رجهه له سه ر شاهي زهينيدا ٿا ماده ده بنه وه و له ٿي گاي خه يا و ياده وه ريه وه ده گاته وه به و ابردووه و چه ند ووداو و جوڙه و شتي ٿي سه رده مه ده گڏاڻا ته وه ڪه هه ريه ڪه يان به شڪ له مڙووي پاڻه وان و ڙينگه و ده ورو به ره ڪي ده خه نه و، له وڃي شدا به ٿي ڪه وه به ستنه وه ٿي مه به شانهي ياده وه ريه ڪاني پاڻه وان ده توانين مڙووي پاڻه وان و ٿي قه ناغه مڙووي به ڪه چيڙ ڪه ڪه له ده دوت ٿي بگهين و ته ناهن ڇي نتي ڙيان و ٿا ستي په ره سه ند و گه شهي ڪه مه ٿي به ٿي و ڇي نتي ڙيان له "شار" دا ده ستنيشان بگهين و هه له وڃي شه وه ناسنامه ي شار بخهينه ڙي پرسياره وه، به وهي ڪه پرسيان ٿا يا ٿي وهي پاڻه واني چيڙ ڪه ڪه بهي ده گه ٿي ته وه شاره؟ ٿا يا خاسه تي شاري هه به؟

ٿا يا ٿي وه ٿي ڪه ته ڪه مه ٿي به ٿي ٿي وه گه ڪه ڪه ڪه پاڻه واني چيڙ ڪه ڪه بهي ده گه ٿي ته وه ٿي ڪه ته به ڪي شاريه يان ٿي اسه وڃي ٿي ڪه ته و بنيادي لاديه و وه ڪو خي به به گڏاڻا ڪاري گواسترا وه ته وه به زه مينه به ڪي تر ڪه ٿي ده ٿي شار؟ ديسان سروشتي "شار" له م چيڙ ڪه هدا به ٿا راسته ي ٿا خاوتن له سه ر ڪه مه ڪاي ڪوردي و ڪه مه ڪا هاوش وه ڪاني ڪورديش امان ده ڪه شڪت ڪه ڇي شاريان ٿي دروست بووه و ڇي نيش شار له گه ٿي دروست بوونيدا سيفا و خاسه و بنه ما ڪاني ڙيان شاري نه هه ناوه. ٿي مه ش له خي دا ده به به به گه به ٿي ٿا خاوتن ڪوردي باري ناسروشتي له په ره سه ندي ڪه مه ڪاي ڪورديدا ڪه ڇي نه ٿي توانيو به ٿي قه ناغي ڙيان ڪه مه ٿي به ٿي خي خاسه ته ڪاني ٿي قه ناغه ش به رهه م به ٿي ت.

ناونيشاني چيڙ ڪه ڪه "سه فهر ڪي ٿي فسووناوي" به. ٿي مه له سه ره تاوه هه وڃي ده دهين په يوه ندي ٿي وان ٿي مه ناونيشانه و ده قه ڪه بد ٿي زينه وه. دياره ٿي وه ٿا شڪرايه له ده قي زيندوودا ناونيشان ده وري ڪليل ده بينه ٿي به ڪوردي وهي ده قه ڪه و شڪ بوونه وه به ٿا سته نادياره ڪاني. ته ناهن به ڇووني له وڃي رهش هه به ڪه ٿي وايه ناونيشان مانا و پرسيار و جيهان بيني ده قه ڪه له خي دا ڇي و ڪه ده ڪا ته وه. به شي به ڪم له ناونيشانه ڪه وشي (سه فهر) هه گهر ٿي مه وشه به وه ڪو دال ڪه سه ير بگهين، ٿي وڃي ده ش له پستي ٿي مه داله وه، مه دلول ڪه هه به ٿي، يان ٿي مه داله هه گري مه دلول ڪه هه به ٿي. سه فهر له ٿا سته ٿا شڪرا ڪه يدا ٿي يشتنه

بـ جـگایهـكـ. په یوه ست بهم چیرـكـهـش (سه فـهـر) هـمـان مـانـای هـهـیهـ، بهـام لهـگـهـ ځـیـدا چـهـنـد پـرسـیـارـكـ دـنـځـته ئـارـاوـه كـه بـرـیـتـن لـه: پـاـهـوان بـ كـوـ سـهـفـهـر دـهـكـات؟ بـچـی سـهـفـهـر دـهـكـات؟ ئـایـا سـهـفـهـرـكـی لـهـځـو هـیـه یـان بـهـر نـامـه بـ داـځـژـراوـه؟ ئـایـا سـهـفـهـر هـ بـ بهـسـهـر بـرـدـنـی كـات یـان سـهـفـهـرـكـی پـوـیـسـته و وـاقـیـعـكـ دـهـیـسـهـپـنـځـت؟ ئـایـا سـهـفـهـر هـ بهـ دـوای دـزینـهـوه و ئـاشـكـرا كـرنـدا یـان سـهـفـهـر هـ بهـ مـهـبـهـسـتی ځـهـشـار دـان و ځـهـشـار دـنـهـوه و تـهـنـهـت ځـهـ دـفـن كـردن؟ ئـایـا سـهـفـهـری ژـیـانـه یـان سـهـفـهـری مـردن؟ لـه سـهـرووی هـهـمـو و ئـم پـرسـیـارـانـهـوه پـرسـیـارـكـی تـر سـهـر هـهـځـهـدات ئـهـویش ئـهـو هـیه ئـایـا ئـم سـهـفـهـر هـ سـهـفـهـرـكـی وـاقـیـعـیه و لـه ځـهـسـتـیـدا ځـهـو دـهـدات یـان سـهـفـهـرـكـی خـهـیاـیـیه و پـاـهـوان لـه ځـووی یـادـهـو هـریـیهـوه، یـادـهـو هـریـیهـكـانـی ځـهـبـردووی زینـدو و دـهـكـاتـهـوه و لـه سـا تـهـو خـتی ئـسـتـادا دـهـیـانـهـځـتهـوه بـهـر زـهـیـنی ځـی و گـهـسـتی چـو پـ و هـمـهـلـایـهـنـهـی دـهـكـات بـهـنـاویـانـدا؟

كـهـواتـه لـهـځـهـدا لـه بـهـر دـهـم دوا پـرسـیـار دـا ځـهـو هـسـتـن، چـونـكه وـشـهـی ئـهـفـسو نـاوـی كـه لـه ځـووی زما نـهـوه ئـاوهـځـناوه و هـسـفی سـهـفـهـر هـكـه دـهـكـات كـه سـهـفـهـرـكـی ئـهـفـسو نـاویـیه، ئـهـو هـش پـمان دـهـځـت كـه پـوـیـسـت نـا كـات لـه وـاقـیـعـدا بـ بوون یـان ئـهـنـجـامـدانـی ئـهـو سـهـفـهـر هـ بـگـهـځـن، بـهـځـو ئـهـو سـهـفـهـر هـ لـه سـنـووی خـهـیاـځـدا ځـوویـداوه و وـشـهـی ئـهـفـسو نـ دـهـشـ ئـهـو مـانـایـهـمـان پـبـهـخـشـت، هـهـرو هـكـ دـهـشـت پـچـهـوانـهـی ئـم بـچـوونـهـش ځـهـسـت بـت و سـهـفـهـر هـكـه لـه وـاقـیـعـدا كـرا بـت و بـووبـتـه كـردار، بـهـام ئـهـو شـو نـهـی كـه سـهـفـهـر هـكـی بـ كـرا بـت شـو نـځـكـی ئـهـفـسو نـاوـی بـووبـت، دـیـاره ئـهـو شـو نـهـش یـهـكـكـه لـه گـهـځـهـكـانـی شـار كـه زـځـدی پـاـهـوانـی چـیرـكـهـكـه و دـهـشـ لـه ځـوانـیـنی پـاـهـوان ځـهـیهـوه ئـهـو شـو نـهـ بـهـر زـتـرین دیمـهـنـی ئـهـفـسو نـاوـی بـت، كـه دـیـاره بـ ئـهـو لـه و ځـووهـوه كـه دـهـشـ دـهـیـان نـهـځـنی ژـیـانـی مـنـدا ځـهـ دـهـیـان ځـووداوی سـهـرنـجـا كـشـی تـیا تـمار كـرد بـن مـانـای ئـهـفـسو نـاویـتـرین شـو نـی دنیـای هـهـ بـت بـهـلـایـهـوه.

هـهـرو هـكـ پـهـلـهـاو ځـشـتنـی خـهـیاـی پـاـهـوان لـه سـنـووی گـهـځـهـځـهـو دـا بـ گـهـځـهـكـ و كـځـهـځـهـځـهـی سـهـر دـهـمی مـنـدا ځـهـ چـهـنـدین ځـوودا و دیمـهـن و یـادـهـو هـری تـا و ځـشـی ئـهـوكـا تـانـه دـنـځـتهـوه یـاد و سیمـای ئـهـفـسـانـه و جـرـكـه لـه فـانـتـازیا یـان پـدـهـبـهـخـشـت.

لـه سـهـر هـتـای چـیرـكـهـكـه دـا گـځـهـهـرو هـی سـهـر هـتـای سـهـفـهـر هـ ئـهـفـسو نـاویـیه كـه پـشـكـهـش دـهـكـات بـهـام دـیـاره بـه پـی ځـشـتنـی كـاتـی ئـاسـایـی ئـهـو دـهـسـتـپـكـه سـهـر هـتـای كـات نیـیه بـهـځـو سـهـر هـتـای كـاتـی ئـاسـایـی لـهـوكـا تـهـوه دـهـسـتـپـكـه دـهـكـات كـه پـاـهـوانـی چـیرـكـهـكـه بـ یـهـكـه مـجـار دـهـكـه و تـهـ دـوانـدن و لـه ځـهـځـای ئـهـو دـوانـدنـهـوه مـهـسـهـلـهـی سـهـفـهـر هـكـه سـهـر هـهـځـهـدات و پـاشـان بـه وـاقـیـعـیش سـهـفـهـر هـكـه دـهـسـت پـدـهـكـات. سـهـر هـتـای چـیرـكـهـكـه كـه گـځـهـهـرو هـوه دـهـیـكـا تـهـوه گـهـځـهـځـهـهـیه لـه ئـسـتاوه بـ ځـهـبـردو و، بـ ئـهـو كـا تـهـی

سه فهره کهي به فيعلي تدا ده کړت که دهش له استيدا نهو سه فهره
 ته نيا له سنووري خه يا دا بووني هه بټ و له چوارچووي يادوه ريدا
 جبهه ج بکړت واته سه فهره ک بټ له خه يا دا، يان سه فهره ک له وديوي
 واقيعه وه نهو هه مان شوهي گه انه ووي پا هوانه کي مانسي به
 ابردووي خي نهو ابردووي که به لايه وه مژوويه کي زين بووه.
 گره وه نهو هه ئاشکرا ده کات که پا هوان لهو سه فهره دا ته نيا نيه
 به کو که س کي تري له گه دايه. ده به بووني که سي دووهم له گه
 پا هواني چير که که دا چ پداويستيه ه نابيه تيه ناو ده که و
 سنووري سه فهره که وه؟ به ام جار با وار له وه امي نهو پرسياړه
 به نين و به دواي نهو ده لاله ته دا بگه ين که بووني که سي دووهم
 له گه پا هوان هه يده کړت. به گومان بووني که سي دووهم له گه
 پا هواندا و نومايي کړدني و گو ايه ي پا هوانيش به قسه و
 نوماييه کاني که سي دووهم نهو ده گه يه نټ که پا هواني چير که که
 که س که خي به ويتر ده سپړت و چاوه واني نهو هه ده کات که نهو وېتر
 به ياري به بدات. دياره نهو ده لاله تي نهو حاته يه که پا هواني
 چير که که ي تيا درده که وټت، به گومان لره وه که س تي پا هواني
 چير که که و بنه ماي که مه ايه تيشي تا ئاستي کي دياريکراو ئاشکرا
 ده بټ که که س ټټ که ده يه وټت پشت به ويتر به سټت و خي له به ياردان
 به دوور بگړت و ديسان له بري نهو ي پشه نگ بټ ده يه وټت دواي
 نهو وېتر بکه وټت واته به جړه له جړه کان وه کو پاشک درده که وټت
 که نهو هه ش له ووي سايکه لژييه وه ده ش وه کو که س ټټ که س ير بکړت که
 جړه له هه ست به که مي کړدني هه يه، له ئاستي که مه ايه تيشدا که س تي
 پا هوان که س ټټ يه کي ناجي گيره که به چه مکی مارکسيانه به به رژواي
 بچووک ناوده برټ و نه دامي سر بهم تو ژه که مه ايه تيه ش له
 ووي سايکه لژي ي که مه ايه تيه وه له بار کي ناجي گيردان و زيات ريش
 به دواي ووداوه کاند کاش ده بن نهو گرچي هه ند جار لهو باره
 شله قه ياندا به باري ش شگ ټټ ټټ تيدا ده شک نهو و ده توان ده وري
 کاريگر و پشه نگ تي بينن.. به يه باشتروايه لره دا به ياردان
 له سر که س تي که مه ايه تي پا هواني چير که که به کراوه يي
 به جبهه ين تا بزاني به چ ئاراسته يه ده وټت و ده جو ټټت.
 پا هوان دواي نهو ده گاته وه گه ه کي خي يان ده که وټت ته م نه لگ کړدن
 و له و شوه استه وځ له شوهي فلاشباکدا ده گه ټټ ته وه به ابردوو،
 ابردووي نهو ساي خي له که نه که دا که چن ده چټ ته ماي ئامه و له
 نهوان خي و ئامه دا چي ووده دات. به ام هر زوو که سي دووهم
 ايه ي خه يا ه که ي ده بټت و له وساوه ده يگ ټټ ته وه به ئستا واته به
 کاتي ئاسايي گه انه وه به که لاني خي يان. جار کي تر ديمه ني
 که نه که خه يا به ابردوو کاش ده کاته وه، ابردووي هه ند لهو

کەس و ما ئانەى کە لە گە ەکدا پکەوه ژیاون. هەر لەو شەوه خەیا دەباتەوه بچەند ساك لەوهوبەر کە حەممىنى کوکى سەله سەنىى لە بەغدا بینوووه و بەام بە ئاسانى نەیتوانیوووه بیناسەتەوه. بەام کات ئە حەممىن خەى بى ئاشکرا دەکات، ئەم یادى دەکەوتەوه و ديسان دەگەتەوه بى یادوەرى خەى و لەو ئالا لە پەيوەندى ئابردووى نەوان خەيان و خەزانى سەله سەنىى دەدوکت و لەو دواندەشدا بارى کەمەلەتەى خەيان زیاتر ئاشکرا دەکات کات لەو دەدوکت کە ما سەله سەنىى ئامادە نەبوون کچەکەيان بەدەن بە برا گەورەکەى ئەم چۆنکە بە ئای ژنەکەى سەله سەنىى ئەمان خەزانەکى لە برسا مردوون و ئەوان ئامادەنین کچەکەيان بەدەن بە لەبرسامردووێک. لەم بەشەى گەلەنەوهى پالەواندا بى ئابردووى خەى تیشک دەخاتە سەر پکەهاتە و بنەماى چىنايەتەيان، کەواتە لەرهوه ئەوه ئاشکرا دەبەت کە پالەوانى چىرکەى "سەفەرکەى ئەفسووناوى" کەسکە سەر بە چىنى خوارەوهى کەمە، ئەگەرچى بە تەواوەتى نازانرەت چ کارەيه و بە چیهوه خەرىکە، بەام لە هەسوکەوت و جۆلانى بەردەوامیدا وهکو وردەبەرژوای نەو کەمەلەگەى دواکەوتوو دەردەکەوت، کەمەلەگەى کە تەنانت چىن و تووژە کەمەلەتەتەيش تەيادا بە تەواوى نەبوونەتە خاوەنى خاسەتى ديارىکراوى خەيان و تەنانت سەنورى ئاشکراش نەيه لە نەوان چىن و تووژە جیاوازەکاندا چۆنکە کەمەلەگەيان بەو جەرە پەرهى نەسەندوووه کە هەموو چىن و تووژە کەمەلەتەتەيهکان بووبنە خاوەنى ناسنامەى ديارىکراو و تەيبەتى خەيان.

ئەم لەگە کەسى دووهەمدا بەردەوامە لە گەشتەکەیدا بى گە ەک و کەلەنەکەى سەردەمى مندای هەنگاو بە هەنگاو هەر دیمەن و دياردەيهک یادوەرییهکى ئەوسا و سەردەمى مندای دێتەوه یاد و هەرجارەى کەسەتەک و ووداوکەيان شوون و یادوەرییهکانى خەى و هاوکارى لەو شووئەدا دێتەوه یاد. شووئەکان لە کەلەن و بىنا و دەرگاگان لە گەوهەردا وهکو خەيان ئەوهى کە گەلەلانى بەسەردا هاتەت و وکەشەکانیانە، کەسەکانیش لە دیمەن و ووخساردا گەلەاون. ديارە لە پەشتى ئەم وەسفکردنەى شوون و بىنا و دیمەن و خەکەى کەلەنەوه بەوهى کە وهکو خەيان ماونەتەوه ئەوهمان بى ئاشکرا دەبەت کە ئاستى گەلەلەنکارى لەو واقعە کەمەلەتەيهى کە پالەوان بى دەگەتەوه هەجگار خاوە، بە جەرکە کە پاشى حەقدە سا تەنیا و وکەشى شەکان هەند گەلەلانى بەسەردا هاتوووه. ئەگەر ئەم دیمەنە هاوشان بکەین لەگە بارى کەمەلەتەى کەمەلەگەى کوردیدا ئەوا هاوشەيهکەى تەواو دەبینین، ديارە مەبەستمان ئەوه نەيه کە چىرکەکە واقعەى دەرەوهى دەقەکەمان بى وەسف دەکات واتە وەلەيهکەى

فـ تـ گـ رـ اـ فـی ـ ئـ وـ وـ اـ قـیـعـه ـ پـیـشـکـهـش ـ دـهـ کـاتـ، ـ نـهـ خـ رـ، ـ بـهـ کـو ـ بـه ـ ئـاـشـکـرا ـ دـهـ بـیـنـیـن ـ ئـ وـ نـهـ گـ یـ و ـ سـهـ قـاـمـگـیـریـهـی ـ لـه ـ گـهـ وـهـری ـ شـتـهـ کـاـنـدا ـ هـهـ یـه ـ خـاـسـ تـی ـ کـ مـهـ گـای ـ کـوردیـهـ. ـ ئـ وـ کـ مـهـ گـایـهـی ـ وـوـکـهـشـی ـ دـهـ گـ یـ ت ـ بـهـ مـ لـه ـ گـهـ وـهـرـدا ـ هـهـ مـان ـ شـ وـهـی ـ خـی ـ دـهـ مـ نـ تـهـ وـه ـ یـان ـ ئـهـ گـر ـ گـ یـ اـنـکـاـریـشـی ـ بـهـ سـهـرـدا ـ بـ ت ـ ئـ وـا ـ گـ یـ aـنـکـاـریـهـیـ کـی ـ زـ ر ـ خـاـوـه ـ بـه ـ تـایـبـهـ تـی ـ لـه ـ وـوی ـ عـهـ قـ یـ و ـ سـروـشـتی ـ پـهـ یـوـهـ نـدیـه ـ کـ مـهـ یـهـ تـیـبـهـ کـاـنـهـ وـهـ، ـ دـهـ تـوـاـنـیـن ـ بـه ـ ئـاـشـکـرا ـ ئـ وـهـ بـسـهـ لـمـ یـنـیـن ـ کـه ـ شـ وـاـزی ـ پـهـ یـوـهـ نـدیـه ـ کـ Mـهـ یـهـ تـیـبـهـ کـان ـ لـه ـ وـوی ـ پـهـ یـوـهـ نـدی ـ خـ زـان ـ و ـ ژـن ـ و ـ ژـنـخـواـزی ـ و ـ پـهـ یـوـهـ نـدیـهـ کـانی ـ خـ یـ و ـ عـهـ شـیـرـهـت ـ و ـ سـتـرـاـتـیـژ ـ و ـ عـهـ قـ یـ ئـ وـ پـ کـهـاـتـاـنـهـ وـه ـ لـهـ گـه ـ سـهـرـدـهـ میـ مـیـرـنـشـیـنـهـ کـاـنـدا ـ جـیـاـوـاـزیـهـیـ کـی ـ ئـهـ وـ تـ یـ نـیـه ـ لـه ـ کـاـتـ کـدا ـ بـنـهـ مـای ـ پـهـ یـوـهـ نـدیـهـ کـان ـ هـ شـتـا ـ فـاکـتـهـر ـ یـان ـ هـ کـاری ـ خـو ـ n ـ و ـ خـزـمـایـهـ تـی ـ بـهـ وـهـی ـ دـهـ بـهـ n. ـ ئـیـتر ـ گـرـنـگ ـ نـیـه ـ لـه ـ وـوـکـهـشـدا ـ و ـ بـه ـ قـسـه ـ چـهـ نـد ـ بـاسـی ـ دـیـمـوـکـرـاسـی ـ و ـ کـ Mـهـ گـای ـ مـهـ دـهـ نی ـ دـهـ کـرـ t. ـ نـهـ خـ Rـ بـهـ کـو ـ ئـهـ وـهـی ـ دـهـ کـرـ t ـ بـه ـ بـنـهـ مـای ـ پـ وـاـنـهـ کـردن ـ Bـ بـوـونی ـ گـ یـ aـنـکـاری ـ دـهـ Bـ بـه ـ فـیـعـلی ـ بـوـونی ـ هـهـ Bـ t. ـ بـهـ Mـ لـه ـ سـهـرـدـهـ میـ دـروـسـتـبـوـونی ـ مـیـرـنـشـیـنـهـ کـاـنـهـ وـه ـ kـ Mـهـ گـای ـ کـوردی ـ دـاـبـهـش ـ بـوـوه ـ بـهـ سـهـر ـ دـوـو ـ جـهـ مـسـهـر ـ یـان ـ دـوـو ـ ئـاـسـتـدا ـ ئـاـسـتی ـ دـهـ Sـهـ Bـاـتـدار ـ و ـ ئـاـسـتی ـ هـ نـجـدـهـr، ـ ئـاـسـتی ـ دـهـ Sـهـ Bـاـتـدار ـ بـریـتی ـ بـوـوه ـ لـه ـ Bـنـهـ Mـای ـ Mـیـر ـ بـه ـ خـی ـ و ـ Xـ یـان ـ عـهـ شـیـرـهـتـهـ کـهـ یـه ـ وـاـتـه ـ کـهـ Sـانی ـ نـزـیـک ـ و ـ ئـهـ نـدـاـمـانی ـ هـهـ Mـان ـ Bـنـهـ Mـای ـ لـهـ گـه ـ Zـ Rـیـنـهـی ـ هـ نـجـدـهـری ـ Bـ Mـاف، ـ لـه ـ ئـ Sـتـاـشـدا ـ هـهـ Mـان ـ دـاـبـهـشـبـوـون ـ Bـهـرـدـهـ وـaـmـه ـ کـهـ مـیـنـهـی ـ Dـهـ Sـهـ Bـاـتـدار ـ کـه ـ لـه ـ ئـهـ نـدـاـمـانی ـ Sـهـرـهـ وـهـی ـ حـیـزـب ـ و ـ کـهـ Sـوـکـاری ـ نـزـیـکیـان ـ پـ kـهـaـtـoـوه ـ و ـ هـهـ Mـوـو ـ پـنـتـهـ کـانی ـ Dـهـ Sـهـ Bـات ـ و ـ کـاـرـگـ یـ و ـ Bـهـرـ tـی ـ Bـهـ Sـهـr ـ ئـهـ وـاـنـدا ـ و ـ لـهـ nـ وـ ئـهـ وـاـنـدا ـ دـاـبـهـشـکـراـوه ـ و ـ جـهـ Mـاـوـهـرـیـش ـ Mـافـی ـ هـاـوـ Bـاـتـیـبـوـونی ـ هـهـ یـه ـ Bـ kـاـرـکـردن ـ و ـ Bـ Bـاـزـیـبـوـون ـ Bـهـ Bـ یـار ـ و ـ کـاـرـهـ کـانی ـ ئـهـ وـی ـ Sـهـرـوهـ، ـ عـهـ Qـ یـهـ تـی ـ ئـهـ وـی ـ Sـهـرـهـ وـه ـ و ـ سـتـرـاـتـیـژـی ـ کـاـرـکـردنی ـ هـیـچ ـ جـیـاـواـز ـ نـیـه ـ لـه ـ عـهـ Qـ یـهـ تـی ـ ئـیـشـکـردن ـ و ـ سـتـرـاـتـیـژـی ـ کـاـرـکـردنی ـ ئـهـ وـی ـ SـهـرـXـ یـ و ـ Sـهـrـ kـ عـهـ شـیـرـهـt. ـ Bـهـ یـ ئـهـ وـ وـاـقـیـعـهـی ـ کـه ـ پـاـ hـوـانی ـ چـیـrـ kـهـ کـه ـ Bـی ـ Dـهـ گـهـ Bـtـهـ وـه ـ ئـهـ وـ وـاـقـیـعـهـ یـه ـ کـه ـ gـ yـ aـnـکـاری ـ دـیـاری ـ تـیا ـ Bـدی ـ نـایـهـt. ـ ئـهـ Mـهـش ـ یـهـ kـkـه ـ لـه ـ kـkـهـ kـانی ـ ئـهـ وـ وـاـقـیـعـه ـ kـ Mـهـ yـهـ تـیـبـهـی ـ کـه ـ چـیـrـ kـی ـ "Sـهـ Fـهـrـ kـی ـ ئـهـ Fـسـوـnـاـویـ" ـ تـیاـدا ـ Bـهـرـهـم ـ هـaـtـoـوهـ، ـ Dـهـشـ Bـهـشـ kـ لـه ـ ئـهـ Fـسـوـnـاـوی ـ بـوـونی ـ ئـم ـ چـیـrـ kـه ـ ئـهـ وـه ـ Bـt ـ کـه ـ Mـژـوـو ـ تـیاـیـدا ـ وـهـ Sـتاـوه ـ لـه ـ Mـاـوهـی ـ حـهـ Qـده ـ Sـاـ Bـ Dـوـوری ـ پـaـ hـوـان ـ لـه ـ کـوـچـه ـ و ـ kـ Bـaـnـهـkـهـی ـ Xـ یـaـnـهـ وـه ـ gـ yـ aـnـکـاری ـ وـoـnـاـdـat. ـ ئـهـ Mـهـش ـ وـaـmـان ـ LـDـهـkـat ـ ئـهـ وـ وـاـقـیـعـه ـ kـ Mـهـ yـهـ Tـیـبـه ـ Bـخـهـیـنـه ـ ژـ Rـ پـرـسـیـار ـ و ـ Bـهـ وـ چـاـوه ـ Lـ Bـ وـaـnـیـن ـ ئـاـ یا ـ Bـچی ـ gـ yـ aـnـکـاری ـ تـیاـیـدا ـ وـoـnـاـdـat ـ یـان ـ لـه ـ وـوی ـ پـهـرـهـSـهـ nـدـنـهـ وـه ـ Bـهـ وـ Jـrـهـ خـاـوـهـ؟

دیسان ئه و پرسیارهش خـیـ Dـهـ Sـهـ پـ nـ t ـ ئـا ـ یا ـ ئـهـ وـهـی ـ پـaـ hـوـانی ـ چـیـrـ kـهـ کـه ـ Bـی ـ Dـهـ گـهـ Bـtـهـ وـه ـ تـا ـ چـهـ نـد ـ خـاـسـ tـی ـ شـاری ـ هـهـ یـه ـ و ـ داخـ چـینی ـ Bـaـ Dـهـ Sـt

له شاردا كچه؟ بگومان ئه زه مينه ك پاهوانى چيركه كه بى دهگه تهوه سيمى شارهكانى كوردستان بووه له ابردودا، استه ئستا له ووى بيناسازيهوه ئه ديمه نه گه او بهام ئهوهى جگاي سهرنجه لهگه گه ينى ووكهشى شارهكاندا ئاستى پهرهسه ندى كه مهيايه تى و بنيادى كه مهيايه تيش وهكو پويست گه نكاري بهسردا نه ها توه. بيه ئه گهر واى دابندين كه "سه فهركى ئه فسووناوى" سه فهرى گه انكارييه له باري دواكه و تهوويى كه مهياي گاي كورديهوه به بار و قئاغهكى پهرهسه ندوتر و پشهكوتوو، ئهوه لهو سه فهردا گه انكاري بهو مانايه ماهيمت و جهوههري شتهكانى گرتبهوه ووى نه داوه، دهش ئاوه ئاوى ئه فسووناوى ببته دهربى خاسه تى ئه سه فهره كه مانهويه له شوئى خدا، ئه مهش سه فهره كه دهكات سه فهركى خهيايى، واته ئه گهر مه بهست له (سه فهر) گه انكاري بهت، ئهوا ئه گه انكارييه ووى نه داوه، واته له سهر زه مينه واقيع سه فهره كه نه كراوه، بهكو سه فهركه له سنوورى خهيا و وه همدا نه خشه ك شراوه. گه انهوهى بهردهوامى پاهوانيش به ابردوو، به يادهوه ريهكانى ئه وساي ته نيا له گاي خهيا بهوه دهگاته ئه نجام. به واتا سه فهره كه له دهرهوهى واقيعدا دهكرت و ههرچن پاهوان له بينينى ههر ديمه ن و دياردهيهكى نهو كه ئانهكان و له يادكه و تنه وهى ههر كه سه كدا به خهيا دهگه تهوه به دوواتر و يادهوه ريهكى كه نتر دهگه تهوه و سه فهر كه ده به ته سه فهر كردن به نهو كه مهيا يادهوه رى پشتردا و پاهوان به چتر و خشيهوه سه بىر ئه ووداوانهى ابردوو سه رجهم ئه ديمه نانهش دهكات كه ئامادهيان دهكات وه، به هه مان شهوه سه فهره كهش به گشتى سه فهرى خهيا و ئهم جره په يوه ستبوونهى پاهوانيش بهو جره به ابردوو وه ته نيا تروانين و هه ووستى پاهوان بهرامبه ر به ابردوو دهستنيشان ناكات يان دهرناخت بهكو باري كه سته تى دهرهوهى دهقه كهش دهرده خات كه ئه كه سته تيهش كه سته تى كورده و به شهويه كى گشتى كه سته تيهكى خهياويه و له سهر يادهوه ريهكانى دهژى و هه ميشه ئستا هته دهكات وه، بهام له هه ووستى هتكرده وه كه يدا كه ده بووا له بهردهم گومان كه كدا ابووه ستايه ئايا به رهو ئاينده ههنگاوى بنايه يان به رهو ابروو بگه ايه تهوه كه گه انه وهش به رهو ابردوو هه ووستى كه خپارزانه يه و كات ووده دات كه ئومدى ئيشتن به رهو ئاينده لاواز بهت و چاوه وانى گه انكاري نهكرت لهم كاته دا ئه كه سته به رهو ابردوو دهگه تهوه، له لايهك به هى نه بوونى گيانى سه ركشى و شهكشهك انهوه، له لايهكى تر به هى ترسان له گه انكاري چونكه نازانته ئاينده چى لهگه خيدا دهه نته، بهام ابردوو بووه ته شتهكى مه ئلووف و زانراو له لاي و مايه ترس نيه. ئهم حا تهى كه

پاڤهوانی چیر که کهی تځدایه و بهردهوام دهگه ټټهوه بځ ابردوو له لایه شیکاری باری کهستی کورد دهکات که زیاتر کهستییه که به خهیا ټ ابردوو، به پیرز ټ اگرتنی ټ ابردوو دهژیټ، ههروهه ئاستی چینایه تی پاڤهوانیش نیشان دهکات که کهستییه کی بځرژوای بچووی ههیه و زیاتر خځپارزه و له گځ انکاری دهترسټ، هه له بهر ئهوهیه که پاڤهوانی چیر که که بهردهوام له ساتهوهختی ئستادا له بری ئهوهی که بهرهو ئاینده بچټ یان ههنگاوی بهرهو ئاینده بنټ، بهرهو ټ ابردوو یان به ئاراسته ټ ابردوو دهگه ټټهوه، به واتا پاڤهوان کهستی که نایه وټ ووبه ووی هیچ شتک بټهوه به کو دهیه وټ له بری ووبه ووبوونهوهی واقعیانه له ټگای خهیا هوه بگه ټټهوه بځ ئاماده کړدنهوهی ټ ابردوو، دیارترین خاسټی ئه ټ ابردووهشی که ئهم دهیه ټټهوه یاد به خهیا ټ پی دهگاتهوه، ئهوهیه که کهترین ووداوی تځدایه، به کو زیاتر خاسټی شته جگیرهکانی تځدایه واته واقعی کی وهسفییه نهک واقعی کی کرداری و پی له چالاکی. ئهم شوه کهستییه پاڤهوانی چیر کی “سه فهر کی ئه فسووناوی” شوهی به شکی دیاری پاڤهوان و کهستی ته دیارهکانی چیر که کان و تهنانه ټ مانهکانی (حسن عارف)ن، واته دهتوانین بټین زځک له پاڤهوان و کهستی ته دیارهکانی چیرک و ټ مانهکانی حسن عارف سهر به ټ شنبیران و بځرژوای بچووکن، دیاره ئهوهش په یوهندی به شارهزایی و سهردهرکردنی حسن عارفهوه ههیه له باری کځمه لایه تی و سایکځلژی ئهم توځزه کځمه لایه تییه و هه ئهوهش وایکردووه که له بیناکردنی کهستی ته کانیدا سهرکهوتوو بټ و به ئاگاییهوه مامه لایه نه پی وردهکارییه دهروونی و کځمه لایه تییهکانی کهستی تهکانی بکات که ئهوهش له پلهی یه کهمدا به یه کځک له پیویتییه سهرهکییهکانی نووسین داده نرت.

له درځه ټه ټه ټه ودها پاڤهوانی چیر که که به هی بینینی هه ندځ دیمه نهوه دهگه ټټهوه بځ سهردهمی مندا ټ و له وټ ا هه ندځ به سهرهاتی تفت و تالی ئه و سهردهمی خی و ژیانی نځو ما و کځان و قوتابخانه مان دهخاتهوه یاد. ئهمه دهزانین له ټ وانگهی ټ مانسیانهوه گه ټ انهوه بځ ساتی ټ ابردووی مندا لای به مه بهستی ټ اکړدنه له باری ناچر و پی له فشار و ناسوودهیی ئستا و مندا ټ یش سهردهمی خشی و ناسوودهیی و دوورییه له لپرسینهوه و بهرپرسیار تی ئه گهر مندا ټ تییه کی ئاسایی و سروشتی بټ، به ټام دیاره ئه و یادهوه ریانهی که پاڤهوانی چیر که که بځ یان دهگه ټټهوه و له ووی یادهوه رییهوه له ئیستای سه فهره کهیدا ئاماده یان دهکاتهوه به گشتی یادهوه ری تفت و تان، که واته گه ټ انهوهی پاڤهوان بځ

ساته وهختی مندا ی گه انهوه نییه ب ابردووی زین یان ب
بههشتی ابردوو به کو گه انهوه یه ب بههشتی د او یان بههشتی
ون، نه گهر لم وانگه یه وه سهیر بکه یین ئهوا تده گه یین پا هوانی
چیر که که ده گه ته وه ب دهرخستنی لایه نه تفت و تا و ناج ره کانی
ژیانی ابردووی خای و له ئستادا ئاماده ی ده کاته وه، هی ته مهش
په یوه ست به باری دهروونی و که مه لایه تی پا هوانی چیر که که وه که
که س تییه کی ناج گیره له ووی چینایه تییه وه و وه کو حایه تی شلاق له
نوان چینی ههره خواره وه و چینی سه ره وه دا ما وه ته وه به ه و سستیش
خ پارزه، به ام له ووی دهروونییه وه ده یه و ت ب ته وه ی وای نیشان
بدات که نه م لایه نگری چینی خواره وه یه ب ها وه ه و سستی نه وانه دات
ابدردووی ژیانی خ زانی و ئاستی که مه لایه تی خ زانه که یمان ب
ده گ ته وه که له وه شدا وای نیشان ددهات نه م له ووی پ که هاته ی
چینایه تییه وه له بنه ه تدا سر به چینی خواره وه یه. دیاره نه و
گه انه وه یه ج ر که له واقعیعت له ژیانی پا هواندا نیشان ددهات که
ب په روا ب ترس و دوود ی له سر م ژووی ابردووی خای و خ زانه که ی
ده دوت و له و دواندنه شدا نایه و ت هیچ شت که حشار بدات. لم
ه و سته شدا ده یه و ت ب ت که نه و هیچ نه نییه که له ووی چینایه تی
و که مه لایه تییه وه له ابردووی دا ناد زر ته وه هه تا خای له
ئاشکرادنیان به دوور بگر ت، نه وهش له ووی سایک ل ژیای
که مه لایه تییه وه ه و سستی نه ندامانی سر به چینی خواره وه یه. نه مهش
ه و سستی ب ژا وای بچووک و توژی و شنبیر له که مه لگایه کی وه کو
نه مه دا دهرده خات، که سه رباری خ پارزی و لاوازی گیانی ش شگ ی و
گه انخوازی لای و شنبیران و ب ژوای بچووک هشتا نه ندامانی نه م
توژه که مه لایه تییه وه ه و دده دن له حسابکردندا وه کو پ شهنگی
ش شگ ی و گه انکاری له که مه و ژیانی که مه لایه تیدا دابنر ن.
پا هوانی چیر که که له سه فره نه فسووناوییه که یدا له لگای م ن لگ
و هه ند جاریش له لگای گه انه وه وه بیره وه ری ج راوج ری ابردووی
خای و خ زانه که ی و که انان د نه ته وه یاد. گه انه وه ی هه ند ووداوی
تراژیدیش له جری مردنه که ی له یلای خوشکی زیاتر فهزای خه م و
تاریکی له چیر که که دا ده خو ق ن ت و زه مینه ی نه و واقعیعه تا هی
ژیانی خای و خ زانه که ی و خه کی که انان و گه ه کیش زیاتر له خه یای
نه مه دا به رجه سته ده کات که نه وهش له ئاست کی تر دا ده ب ته
ه خه گرتن له داموده زگا که مه لایه تی و ئیدارییه کانی نه و ق ناغه.
هه ر ل ره شه وه پرسیار له گه وه ری شار سه ره ه ددهات. ئایا نه و
که انان و دیمه نه که ن و دا زاوه ی که پا هوانی چیر که که ده یگ ته وه
دیمه نی شاره؟ ئایا نه و ژیان و په یوه ندیه که مه لایه تییه ی که له و
گه انه وانه دا دهرده که و ت په یوه ندی که مه لایه تی ژیانی شاره؟

ديسان پاڤهوان له گڼانهوهی درېژهی سهفه ره کهیدا له کاتی گهټان به
کڼانهکاندا له وه دودت که چن له ملاو نه ولاره خه کی له مندا و
ژن و پیاو چاودری هم و هاوځکی دهکن. دیاره هم دیارده یه ش
ديسان له گه په یوه ندی کمه ایه تی شاردا يه ناگرته وه چونکه له
شاردا ده ب په یوه ندیه کان بهو جره بن که کهس خی له زیان و له
کاروباری نهوانی دی هغه قورتښت ته گر به استی به شه وه یه کی
سروشتی شار و په یوه ندیه کمه ایه تیه کانی شار دروست بوون و
به رهم هاتین، چونکه له په یوه ندی شاردا ده ب بڼه ماکانی ئازادی
تا که کهس دروست بډت که نهو ئازادیه ش مه رج نیه تنیا ئازادی
بیرکردنه وه بگرته وه به کو ئزادی هفتار کردن و ه سوکوت و
چڼتی هغه بزاردنۍ شه لوازۍ زیان و پشینۍ جلو بهرگ.. تاد
دهگرته وه، ده شه سیستمی دهسه ات له شاردا سیسته مکی نادیموکراتی
بډت و ځای ئزادی بیرکردنه وه نه دات، به ام شه لوازۍ زیان و
هفتار و هغه سوکوت هیچ بهر به ستکی نه وتی له بهره مدا نه بډت.
به هر حال لره وه له نه جامی وانین ب استی په یوه ندیه کانی
نهوشاره ی که وه کو شوڼ پاڤهوانی چیرکه که بی ده گه ته وه
دهرده که وټ که بڼه ماکانی زیانۍ شار و په یوه ندی شار و ته نانه ت
بیناسازی شاریشۍ تدا نیه، دیاره نهو شاره ی که پاڤهوان بی
ده گه ته وه شاری (سلمانۍ) یه له وه سفکردنه کانی پاڤهواندا، که
نوټترین و هاوچه رخ ترین شاری کوردستانه.. له کاتیکدا که به گشتی
باس له وه ده کرت که سلمانۍ له یزی پشه وهی شاره کانی کوردستانه
له ووۍ پهره سه ندن و شارستانۍ بوونه وه، به ام وه کو دهرده که وټ
نه نهو شه لوازۍ بینا و کڼان و شه قام نه شه لوازۍ په یوه ندیه کان که
دهقه که گوزارشۍ لده کات شه لوازۍ شار نین، به ام له استیدا
شاره کی نه مه لهو مژووهدا که چیرکه که لوی دودت بهو جره
بووه، ده توانین ببین بئستاش استه له ووۍ بیناسازی و شه قام
و کڼان و هندن دیمه نی تره وه گڼانکاری به سردا هاتوه، به ام
له ووۍ په یوه ندیه کومه ایه تیه کانه وه گڼانکاری گوه ری ووۍ
نه داوه و تاکو ئستاش نهو په یوه ندیه ی باادهسته لم شاره دا به
گشتی په یوه ندیه کانی کومه گای خ و عقیخی و ستراتیژی
ئیشکردنی خا یه تی و لادیه، که واته لره وه به پشت بهستن بهو
واقیعۍ که چیرکی سه فەرکی نه فسووناوی بهرجهسته ی ده کات ده توانین
له باره ی سروشتی دروستبوونی شار و په یوه ندیه کومه ایه تیه کانی
کومه گای کوردیه وه بدوین که چن جرړک له ناسروشتی بوون و
نائاسایی بوونی پوه دیاره که نه وش ده بته به گه ب نشان دانی
ناسروشتی شه لوازۍ پکهاتنی شار و پهره سه ندنی کومه ایه تی له
کومه گای کوریددا. هر لره شه وه ده توانین ئاماره بی نه وه بکه ین که

چان چيرکى (سه فەرکى ئه فسووناوى) له ئاستى ناديار يان نه گوتراودا ههگرى جيهانبينييهکى که مهيايه تيه و ئه و پرسيارانه شى بهرزي دهکاته وه ئه و پرسيارانه که له نـو په يوه ندييه که مهيايه تيه کان و سروشتى نائاسايى ژيان و پـکهاتهى که مهيايه تى که مهگه کوردييه وه سه رچاوه ده گرن. ههنگه ئه م حاکه تهش خاسکتى ديارى به شى زـرى بهرهمه کانى حسن عارف بن، دياره ئه و ووبه ره که ئه و کارى تـدا دهکات ووبه رکى فراوانه و په يوه ستبوون و کارکردنى ئه م نووسه ره ش له م بواره دا ئه وه دهگه يه نـت که پـى وایه هه موو پرسياره گه وه ريه کانى مرـف له نـو که مه و ژيانى که مه و په يوه ندييه که مهيايه تيه کان وه سه رچاوه ده گرن. ههروهک به ئاشکرا دياره که سه رچاوه کانى بهرهمهـ نانى چيرک و مانه کانى حسن عارف واقيعى که مهيايه تى که مهگای کوردين و سه رجه م ههگزه په يوه سته کانى بارى که مهيايه تى و زه مينه ی مـژوويى و ئاستى هوشيارى و په ره سه ندى که مهيايه تى چيرک و مانه کانى ئه م نووسه ره ههـنجراوى زه مينه ی که مهيايه تى و مـژوويى ئـمه ن، ئه مه ش وایکردوه که ئه م نووسه ره بهرهمه کانى وه کو ههگه زکى دا هـنان له زـر ووه وه بکرـن به بنه ما پـخوـندنه وه ی واقيعى ژيانى که مهيايه تى که مهگای کوردی، ههريه که ش به پـى ئه و قـناغه مـژووييه ی تيايدا بهرهم هاتوه، ئه مه ش ئه وه ناگه يه نـت که ئه م نووسه ر فـتـکه پى واقيع دهکات، نهـخـر بهـکو مه به ست ئه وه يه که بهرهمه کانى له گه ژيانى که مهيايه تى که مهگای کوردی، ههريه که ش به پـى ئه و قـناغه مـژووييه ی تيايدا بهرهم هاتوون. پـگومان نووسه رى له م جـره ش وه کو کوـى شه رعى ئه و واقيع و که لتووره سه ر ده کرـت که چاوى تـدا کردـته وه و بوون و ئاماده بوونى خـى له کار پـکردنى ئه و که لتووره و خوـندنه وه ی استگـيانه ی ئه و واقيعه وه ده سه لمـنـت.

پاڻه وانی چیرڻ که که هرچڻ له سه فهره ئه فسو و ناوییه که یدا به نڙو
کڻڻ نه کانی گه ځه کدا به رده و ام ده بڻت به هه مان شځو له سه فهری
گه ځه انه وه شدا بڻ یاده وه رییه کانی ځا بردو و به رده و ام ده بڻت و له گه ځه
هر دیمه نځه کدا یاده وه رییه کی ځا بروو له ځځ گای مځ نځځ گه وه
ده خاته ځو، له درځځی خسته ځووی یاده وه رییه کانی ځا بردو و دا هه ندځ
جار ده چځته شو ځنی گځځ هره وه و له سر ځو و دا وه کان قسه ده کات و له و
کاته دا ئځمهی خو ځنهری چیرڻ که ده بینه بځ گځځ هره وه (گوځگر- و ځرگر).
هه ځبه ت نووسر به شاره زایی و وریاییه کی هونه رییه وه دیمه نه کانی
گځځ انه وه و مځ نځځ گ و دایه لځگ و گه ځه انه وه ځځ کده خات و به
ئاگایانه شه وه له گځځ انه و دا مامه ځه له گه ځه که سځته کان ده کات و به
پځی پځو یست ځا ناوی قسه کمر و گوځگر داده نځت و جځ گځځ کځشیان
بځده کات، به هه مان ئه و شځو ه سروش تییه کی که سځته تییه کانی له واقعی

دهره وهی ده قه که دا ده جو ټټن، هر به یه له سنووری ده قه که دا هه ست
 به وه ناکر ټ که ټو جو ټه و گټټ انکاریانه له گټټ هره وه وه به
 پا ټه وان و گټټ انه وهی پا ټه وان به ټټ ابردوو، نیشاندانی مټټ لگ و
 دایه لگ و ته نانه ت وهرگرتنی شو ټنی گټټ هره وهش له لایه ن
 پا ټه وان وه. هچ بار ټکی ناسروشتیان ټټ دا به ټ، ټه مهش به ټاگایی
 نووسر نیشان ده دات له مامه ټه کردن له گټټ ټو لایه نه هونه ریا نه دا.
 پا ټه وان ټی چیر ټ که که دیسان له در ټژی یاده وه ریه کانی ټ ابردوویدا له
 ما ټی ټیان و له کټټ اندا، هر چټن کاره ساتی تراژیدی مهرگی
 خوشکه که ټی ټیمان به ده گټټ ټه وه، هر به به پشت به ستن به
 بیره وه ریه کانی ټی له گټټ له یل ټی خوشکیدا به ره و ټه قه یه می تری
 ټو ټ ابردوو تراژیدی ټ امان ده کټټ ش ټ که ټه ویش مهرگی ټا ټه می و
 ټ ابردوو ټو ټیا وه یه. پا ټه وان له گټټ انه وهی بیره وه ریه کانی دا
 سه باره ت به ټا ټه می دوو ټاستی ټو که سټ ټیه مان ټټ ده ناس ټټ ت.
 یه که میان ټاستی دهره وه و ټو خسار و سیمای که سټ ته که دوو میان
 گه وه هر و ماهیه تی که سټ ته که. له و ټټ شکه شکردنه شیدا باسی ټه وه مان به
 ده کات که چټن ټو دوو ټاسته له گټټ یه کټ ناکټ ټان نه گونجاو بوون
 ټه وهش له مه و دایه کی قو ټ دایه که له سر ټاستی زمانی ده قه که
 نا بینر ټ.

پا ټه وان ټی چیر ټ که که دوا ټه وهی ده گات ته کټټ ان و له ما ټه که نه که ټی
 ټیان نریک ده به ټه وه، هاو ټټ که ټاگاداری ده کات که چټن خه ټکی
 سهرنجی ده دن و شټ وهی جو ټه و چاو گټټ انی ټه میان به ناو کټټ ان و
 یه که یه کی ده رگا و خانووه کانی ټټ نا ټاساییه. کات ټه وهی هاو ټټ ی
 له و باره یه وه وریای ده کات وه، دیسان ټه ده گټټ ټه وه به ټټ ن
 سنووری یاده وه ریه کانی ټی و ټ استه و ټی به خیا ټی ټی ده کات به
 ژووردا و ده چټت هه ټه کانی ده رده ه ټټ ت و به ټرای ټی له ما
 ده رده په ټټ ته دهره وه و له به رده رگا ټی ده کټټ ش ټ به ژن ټکدا و
 ده یخات. هر به دوا ټه وه دا ده گټټ ټه وه به سهرده می مندا ټی که
 چټن له سهربان له ټټ و چیغدا خه و توون و دیمه نی ټټ کدائټانی کاک ټی و
 کچی هاوس ټ که یان دټټ ټه وه به رچاو. دیسان له وه ټ استه و ټ
 ده گټټ ټه وه به هټټ نانه وه یادی دیمه ن ټکی تر له ما ټی ټی اندا که چټن
 له وهرز ټکی تووشی زستاندا باوکی نه خټ شه و کاک ټی به ټیشه و نه سرینی
 خوشکی له کټاو درووندا جټټ گای له یل ټی کټ چکردوو ټرت ټه وه و دایکی
 دووانه یه کی به به ره وه یه له پا ټ ټه دیمه نه دا نا ټین و ټازار و خم
 و به زاری ده کات ته فه زای دیمه نه که، له ټی ده دو ټ که چټن ده چټ ته
 قوتا بخانه. له م به سهرهاته وه ده گواز ټه وه به یادوه ری ټا ټی شه ټی
 ټوان باوکی و کاک ټی و ټه نجامیش چټن کاک ټی به یی ده رده چټت، پاش
 ماو یه کټ ټاوبه ری هه ټه که ن و له که رکوک سهره ټه دات، ټه نجا ټه م و

دایکی به سواری پاسی تهخته دهچن به دوایدا بـ کەرکوک و لهگهـ
خـیاندای دهیهـننهوه. ههر لهوـوه پرسیارکی کاکي که داخـ کام
جانتای به دـه بـی بکرت دهیگـتهوه بـ یادوهرییهکی تاـی تر که
چـن له ـژي عارفهـدا باوکی لهـبهـر نهـبوونی نهـیتوانیوو پـاوی بـ
بکـت. ههر چـن چووته مهـیدانی یارییهـکانی جهـژن و لهوـش
بیرهوهرییهـکانی سهـردهمی ئەوسا له جهـژندا دهگـتهوه و وـنهی پوره
خومسار و چهـرخ و فهـلهکهکی دـنـتهوه یاد و وـنهی کوـه هار و
چوختیهکانیش له یاد ناکات. دیسان دیمهـنی وخسار و سیمای خـمهـجی
دهـردهخات که “دیمهـنی پیاوکوژکی دـهـقی جهـربهـزه” بوو، کهچی “به
دهـنگـکی فریشتهـیی به ههست و نهست و سـزی فریشتهیهکهوه دهکهوته
گـانـهوهی پاشماوهی هه قایه ته که..”.

لـرهـدا ئەوهـمان بـ دهـردهکهوت که ئایا ووکەش گوزارشت له گهوههر
و ناوهـك دهکات؟ یان مهـرج نییه ووکەش دهـربـی گهوههر و ناوهـك
بـت به تایبه تیش لهو لایه نانهـدا که مرـفـخـی هیچ بهـرپرسیار نییه
له شـواز و سروشـتی دروستبوونی یان پـکـهاتن یان دهـرکهوتنیان.
خـمهـجی خـی هیچ گـیـکی نییه لهوهی که وخسار و سیمای چـن و به
چ شـوهیهـك بـت، بهـام بهـرپرسیاره لهوهی که چـن هـفار دهکات و چـن
مامهـه لهگهـ شتهکان و خـی و دهـرهوهی خـیدا دهکات. بـگومان ئەو
تـوانینهی که تهـنیا ووکەش دهکات به بنهـما بـ ههـسهـنگاندن
تـوانینهـکی مهـوزوعی دهـرناچـت، چونکه تـوانینهی مهـوزوعی ئەوهیه
که ههـموو لایهـنهکانی بابـه تی مهـبهست پـکهوه ههـلبسهـنگـنـرت و وهکو
یهکهیهکی یهـکـگرتوو سهـیر بکـرت، لهو ئا قارهـشدا دیمهـنی دهـرهوه و
ناوهـك پـکهوه کـهـدهـکرـنـهوه و به تهـنیا لهـسهـر لایهـنـکیان بـیار
نادـرت، له حاـتهـکی وهـهاشدا ناشـت فریو خواردن و ههـخهـتهـتاندن
به ووکەش ووبدات.

خـمهـجـ با وخسار و سیمای له وخسار و سیمای پیاوکی توندوتیژ
و پیاوکوژ بچـت، مهـرج نییه به استیش له گهوههردا وهـهابـت و له
واقیعدا پیاوکی لهو جـره بـت، ئەمهـش دهـیسهـلمـنـت که ووکەش
ههـموو کاتـ دهـربـی استهـقینهی ناوهوه نییه.

دهـش ئەم لـکـدانـهوهیه لهـسهـر ئاستی تاکهـسهـ بکـرت له سنووری
دهقهکهـدا که خـمهـجی ئەو نمـوونهیه، ههـرچهـنده وهکو پیاوکوژ
دهـردهکهوت، بهـام خاوهـنی سـزی فریشتهیه و بهو سـزهـش توانیویه تی
مندایان هـگری خـی بکات. دهـش لهـم لـکـدانـهوهیهوه که لهـسهـر ئاستی
تاکهـسهـه بچینه دهـرهوهی دهقهکه و به ههـمان پـودانگ قسه لهـسهـر
واقیعی کـمهـایه تی دهـرهوهی دهقهکه بکهین. واته ناشـت ههـرگیز
ووکەش و سیمای دهـرهوه بکـرتـه بنهـمای بـیاردان. ئەگەر له سنووری
دهقهکهوه. بچنه واقیعی دهـرهوهی دهقهکه، به تهـواوه تیش مهـبهستمان

ئەو واقعەيە كە دەقەكەي تەدا بەرھەم ھاتووە. ئەوا لە كاتى بەرھەمھاتنى دەقەكەدا كە ساڵى 1980 يە زەمىنەى دەقەكە شارە كە ئەويش شارى سلامانىيە. ئەم زەمىنەيە لە ۋووكەش و دىمەنى دەرەوھەيدا بەشەكى ديار لە خاسەتەكانى شارى ھەبوو لەو كاتەدا، لە كاتەكدا كە لە گەوھەردا ھەمان خاسەتەكانى كەمەگەي خەت و ستراتيژ و عەقەيەتى خەتەيەتى و كەمەگەي لادە لەو مەژووەى شاردا باڵادەستە. خەتەگەر بگەيەنەو بە ئەو مەژووەى كە پاڵەوانى چيرەكەكە لە گەي يادوھەريەو بەي دەگەيەتەو دەرەكەوت كە كە نە ئەو پەيوەنديانە پەيوەندى كەمەگەي شارن و نە ئەو سىما و ۋووكەشەى بىنا و كەتەان و شەقاميش كە پاڵەوان لەيان دەدوێت سىما و دىمەنى بىناسازى شارن، ئەگەرچى ئەو زەمىنەيە يان ئەو شوێنە ناوى شارى لەئەراو و لە واقعەى كەمەگەيەتى و لە مەژووى ئەمەشدا بە پەرسەندوترىن شار ناوى دەبەين، كەواتە نە ۋووكەش و نە ناو ناشەت لە كەمەگەي ئەمە و لە كەمەگەي ھاوشەوكانيدا بگرەن بە بنەمايە ھەسەنگانەن چونكە ئەو ۋووكەش و ئەو ناوھەش لەژێر كاريگەرى دەرەوھەى زەمىنە و واقعەى كەمەگەيەتى و مەژووى خەماندا دروست بوون. واتە ئەك ۋووخسار و ۋووكەش لە واقعەى كەمەگەيەتى ئەمەدا ھەميشە گوزارشت لە گەوھەر و ماھىيەت ناكات بەكو زەرجار ئەو ۋووكەش و سىمايە دەرەوھە ھەكارەك بە شاردنەوھەى ئەستى و حەقيقەتى ناوھەش بەكاردەن، واتە لەم حەتەشدا ۋووكەش دەبەتە بەربەست لە بەردەم ئاشكرا بوون و دەرختنى گەوھەر و ناوھەكەدا كە ئەوھەش خاسەتى كەمەگەي دواكەوتووەكانە ئەو كەمەگەيانەى كە تياياندا تاكەكەس وەكو كەسەتى خاوەن شوناس پەنەگەيشتووە و بەوپەيشەى زەمىنەى داننان بە ئەستىيەكانى ناوھەدا فەراھەم نەبوو، ھەتە بە ترس و بە پەردە ۋووى ناوھە و گەوھەر و ماھىيەت بخرەتە ۋو. بە مانايەكى تر لەو واقعە كەمەگەيەتییە كە چيرەكەكە گوزارشتى لەدەكات زەمىنەى خەتەنمايشكردن نەخساوە چونكە ئەخسانەى زەمىنەيەكى لەو جەرە لە كەمەگەيەكدا دەبەت كە تاكەكەس نەترسەت لە خستەنە ۋووى نەئەنيەكانى خەتى، ئەوھەش كاتەك دەبەت كە تاكەكەس خاوەنى بوونەكى تەواو و خاوەنى شوناسى تاكەكەسى خەتى بەت و لە ۋووى ئەخلاقيەو زەمىنەى كەمەگەيەتى ناچارى شاردنەوھە و حەشاردانى ئەستىيەكانى نەكات، ئەوھەش لە كەمەگەيەكى پەرسەندوودا دەبەت كەمەگەيەك كە بە ئەستى پەيوەنديەكانى شار تيايدا دروست بووبەت.

دياره خا ه مه جی که به سیمای و و کەش له پیاو کوژ و خو ئێ ئێ ژ ده چێت و له ناوه شدا سێزی فریشته یی هه یه ، جێ رێک له نه گونجا ندن یان

ناک کی له بوونیدا دهرده که وټ که ئه وهش بار کی نائاسایی نیشان
 دهدات و هاوش ووهی واقعی (شار) ه له دهره وهی ده که دها، که
 مه به ستمان ئه و شار هیه که ده که کی تیا به ره هم ها تووه، به ام به
 ئاراسته یه کی پچه وانه. دیمه نی خو ښو و پیاو کوژی خا ه مه جی
 ناوه ښو و گوه هر کی مر یانه ی له ناودایه. به ام دیمه ن و وخساری
 تا اده یه ک شاری یانه ی شاری زه مینه ی به ره مه ښانی چیر که که
 له ناو خیدا گوه هر کی دوا که و تووی په یوه ندی خا یه تی و هر مگیری
 فیو دیالی حه شار دواوه، که واته لره دا ئه وه مان به دهرده که وټ که له
 ئاستی ئاشکرای ده که دها جیاوازی ښوان سیمما و گوه هر ی خا ه مه جی
 ئه و استیه ده سه لم ښوټ که مه رج نیه هه میسه سیمما و وو که ش
 دهر به ی ناوه ښو و گوه هر به، له ئاستی قو ښتری ده که دها پمان
 ده ښوټ ناو و وو که شی ئه و زه مینه ی چیر که که تیا به ره هم ها تووه
 شار ه، به ام له گوه هر و ناوه ښو کدا خاس ټ و ښه ماکانی ژیان و
 په یوه ندیه کانی شاری تیا دروست نه بووه. په یوه ندی چیر که که به
 زه مینه ی که مه ښایه تی ئه وه مه وه ئه وه یه که بریتیه له و ښه گرتن کی
 استه قینه یان یالیستانه ی ئه و زه مینه ی که مه ښایه تییه که له
 گوه هر دا گ ښو انکاری ئه وټی به سه ردا نه ها تووه. پاشان پا هوانی
 چیر که که له ووی یاده وه رییه وه ده که ښو ته وه به ئه و کاته ی که هه و ی
 برا که وره کی ده گات و ده یانه وټ سه فهر بکن به که رکوک به دوا ی
 برا که یدا. پا هوان زنجیره یه ک ووداو له ووی یاده وه رییه وه ئاماده
 ده کاته وه که سه رجهم له ووبه ری خه یادا و ښه یان ده که شرت.
 ئه م زنجیره به سه رها ته ی که پا هوانی چیر که که له ښو گای گه ښانه وه وه
 ئاماده یان ده کاته وه په یوه سستی ئه و ی پا هوان به رابردووی مندا ی و
 به شو ښ و به خزان و به دهوروبه ر و به که سانی تره وه نیشان دهدات
 و له هه رییه که شیاندا به ج ښو ښو گری خا ی به و ښه ما و لایه نانه وه
 دهرده خات که په یوه سستی ښو حی و ئه نن ښو ژیان نه ی خا ی له که ښاندا به
 پته و ی ئاشکرا ده کات، که ښانه وه به یاده وه ری مندا ی و هفتار کردن و
 هه سو که و ته کانی ابردو و دیمه نی پا هوان یان که س ښو کمان نیشان
 دهدات که سه رباری سه ختی ژیان ی سه رده می مندا ی هشتا خه ون به و
 ابردو وه ده بینه ټ دیاره ئه و خه ون بینه ش له به ر ئه وه یه که ده ش
 ژیان ی پا هوان ښو ستا له سه رده می مندا ی سه ختر و ناخ شتر به ټ و
 ئه و ابردو و وه کو به هه شت کی له ده ستچوو سه یر بکات، یان له
 وانه که یه کی تره وه ده ش وای له کبده ینه وه که مر ټ به سروشتی له هر
 بارود ښو و له هر ئاست کی ژیاندا به ټ مه یلی گه ښانه وه ی به تافی
 مندا ی هه یه که ده ش ئه وه ش چه ند ه کار کی هه به ټ له وانه ش ساکاری و
 ساده یی ژیان ی سه رده می مندا ی و به گهر دی مر ټ له و ښا غه دا که
 مر ټ له ښا غه کانی تری ژیاندا به رده وام په ر ښو شی گه ښانه وه به ټ به

ئەو سادەیی و ساکارییه و بـ ئەو خاوەنی و بـگوناھییە تافی
 منداڵی که هاوشـووی ژیا نی کـمەـگای سەرەتایی و ژیا نی ناو سـروشتە
 که هەم ژیا نیکی سادەیه و هەم دوورە لە تاوانکاری، دیارە مرـقیش
 بە سـروشتی لایەنگری سادەیی و هـمـنی و بـگوناھییە، هەر ئەو هـش وا
 دەکات مرـق لە هەر ئاست و لە هەر قـناغـکی پـگەـیشتووی تەمەندا
 خەون بە گەـئەوـهـو و بـ تافی منداڵی ببینـت، بـگومان گەـئەوـهـی
 پاـهـوانی چیرـکی "سەفەرکی ئەفسووناوی" بـ گـئەوـهـی
 یادەوهرییه کانی تافی منداڵی لەبەرئەو هـنیه که تافی منداڵی بە
 خـشی بەسەربردووه و ئـستا لە ژیا نی سەخت و قورسیدا خەون بەو
 اـبردووهـو ببینـت، نەخـر زیاتر هـی گەـئەوـهـی پاـهـوان بـ ئەو
 اـبردووهـو پەییوستی ئەو حاـتە سـروشتیه که بە گشتی مرـق
 مەیلداری گەـئەوـهـی بـ اـبردووهـو، دەشـ ئەو هـش هـکاری ترس لە
 ئاینده لە پـشتیهـو بـت چونکە بە گشتی مرـق لە هـووی سايـکـلـژیهـو
 حەز لە گـئەوـهـی ناکاری ناکات و زیاتر حەزی لە مانەو هـی لەو بارە
 تیا دایە و پـی ئاشنا بووه، خـ ئەگەر لە هەر چرکە ساتـکیشدا
 کەوتە حاـتە تـکـهـو که لە حاـتە پـشتری خراپتر بـت، ئەوا لە هـووی
 دەروونییهـو دەیهـو تـبگەـتـهـو بـ ئەو اـبردووهـی بەسەرچووه نەک
 هـو بـدات بەرەو ئاینده هەنگاو بـت، چونکە ئاینده لەگەـخـیدا
 دەشـ گـئەوـهـی ناکاری بـهـنـت، ئەمیش بە ترسەو لەبەردەم ئایندهدا
 اـدەوـهـستـت.

دیارە پـشتر لە بارە ئاستی چینایەتی پاـهـوانی چیرـکی کەهـو دواين
 که وهـکو بـرژوايهـکی بچووک دەردەکەوـت، دیارە بـرژوای بچووکیش
 زیاتر لە هـهـوـستدا خـپارـزە، کەواتە مەیلداری مانەو هـی لە
 جوغزـکی داخراودا و لە گـئەوـهـی ناکاری دەترسـت یان باشتر بـین حەزی لە
 گـئەوـهـی ناکاری نییه، لە هەر ساتەو هـختـکی شـلـقیشدا حەزی لە گەـئەوـهـی
 بـ اـبردووهـو نەک هەنگاوان بەرەو ئاینده، واتە دەتوانین بـین
 گەـئەوـهـی پاـهـوان لەم چیرـکەدا زیاتر دەرئەنجامی نەتوانین بـ
 هەنگاوان بەرەو ئاینده، واتە ترس لە پـشـهاتەکانیدا و لە
 پاـهـوان دەکات بگەـتـهـو بـ سنووری خەیا و لەوـهـ بە فلاشباک
 بگاتەو بە اـبردووهـی دیارە لە اـبردووشدا زیاتر وەسفی شتەکان
 دەکات که ئەو هـش گەوهەری کەسـتی پاـهـوانی چیرـکی کە دەردەخات که
 کەسـتی کە لە وودا و دەترسـت مەبەست لە وودا ویش لـرەدا
 گـئەوـهـی ناکارییه، ئیتر گرنگ نییه ئەو وودا و بە ئاراستە پـزەتیف
 بـت یان نـگەتیف، کەواتە گەـئەوـهـی پاـهـوانی چیرـکی کە بـ
 اـبردووهـی گشتی بە هـی مەترسی یان گومانکردن لە پـشـهاتەکانی
 داها تووهو هـی.

له لايه كي تره وه گه ځانه وهی پا ځه وان ده ش له دوو ئاستدا
له كبد رته وه په كه میان گه ځانه وه به شو ځن كه شو ځنی ژيان و
به سهر بردنی ق ناغی مندا ځییه، دوو میان گه ځانه وه به كات واته له
ځ ستاوه به كاتی مندا ځی. له نه نجامی په كه وه گر ځدانی ئم دوو
ه گه زهی چیر كه كه دا ځمه له ئیستادا له ځره وه ده چینه وه به
ئوسای ځره كه نه كاته كه و نه شو ځنه كه ئه وهی ځستا نین. ئم
گه ځانه وه یه ش له ځووی ك ځمه ځایه تی و م ځووییه وه بایه ځی ځی هیه و
كه س ځت ځكمان به ئاماده ده كات كه هه میشه له ساته وه ځتی ځستادا
په یوه سته به ځا بردو وه وه به ځام ده به بزانیڼ كه ز ځرجار ئه و
په یوه سته بوونه به مه به سته گه ځانه وه نییه به ځا بردو هه تا ځا بردو و،
ئهمونه كانی ځا بردو و بكر ته بنه ما به بنیاد نانی ئاینده، به ځگومان
نه گهر ئامانجی گه ځانه وه به یاده وه رییه كانی ځا بردو و بهم ئاراسته یه
به ځت ئه وه بایه ځی ځی ز ځری ده به ځت، ځ ځ نه گهر گه ځانه وه ش به ځا بردو و به
مه به سته ځا كړدن به ځت له ځستا و له ترسی داهاتوو ئه و پا ځه وان یان
كه س ځت ځكمان به ئاماده ده به ځت كه پر ځزه ی ئاینده یی نییه، به ځگومان
حسن عارف وه كو چیر كنوو س ځی ځاره زا ك ځتاییه کی كراوه له به رده م
له كدانه وهی ځمه دا به ځو ځه ی پا ځه وان هه کی به ځده ځه ځت كه ئه وه ش له
ئاست ځی تردا ځوانین ځی كراوه به له كدانه وهی ځو ځه و ئاستی
ځانكاری و په ره سه ندنی ك ځمه ځایه تی د ځنه ته ئاراهه و په ځمان ده ځت
م ځوو یان به واتایه کی تر ځا بردو و نه ك هه ر له ځووی ئاماده بوونی
ځارستانی و بوونی به بنه ما به سه لماندنی ځستا و بنیاد نانی
ئاینده گرنگه، به ځكو به په یی تاكه كه سیش ځا بردو و ځو به ر ځی فراوان
له نه ست داگیرده كات و ځا ځا ځی بنه ما كانی كه سایه تی مر ځ ق ده كات به
واتایه کی تر ځا بردو و له كه س ځتی مر ځ قدا ئاماده بوون ځی به رده وامی
هیه به ځه ځه كه جیا بوونه وه و په رتیبون له ی هه روا ئاسان نییه،
دابونه ریت و ته قالیده ك ځمه ځایه تییه كان كه به په یی نه وه كان به
ئاسانی ناگ ځا ځا و له ځا بردو وه وه نه وه به نه وه به روه ځستا و
داهاتوو د ځن به کاریگری په یوه سته بوونی مر ځ قه به ځا بردو وه وه، یان
به قسه یه کی تر له به رته وه یه كه ځا بردو و پانتاییه کی دیاریکراو له
كه نه سته ك ځمه ځایه تی و ته نانه ت نه سته تاكه كه سیش داگیرده كات.

لهو كـمه گایانه‌دا كه له ئاستادا خاوه‌نی هیچ نین و وا هه‌ست ده‌كه‌ن
 ابردوو مـژوویه‌کی پـ له ئاماده‌بوون و پـ له سه‌روه‌ری بووه بـیان،
 هه‌میشه ئاستا به جـده هـمین و ده‌گه یینه‌وه بـ ئهو ابردوو و لهم
 حـته‌دا وهك مـژوویه‌کی پیر ز سه‌یری ده‌كه‌ن كه بـگوومان ئه‌مه‌یان
 وایان لـده‌كات نه‌توانن به ئاسانی جوـی به‌ره‌و ئاینده‌یان هه‌بـت،
 به‌كو هه‌میشه چاوێان له پیرزی ابردوووه‌یه له کاتـکدا ده‌بـ
 بزانی هـچ ابردوویهك پیرز نییه ماده‌م مرڤ تیایدا نه‌گه‌یشـته‌

ئاستى بەدەستەن ئانى ھەموو ويستە مادى و ئىحيەكانى، مادەم جىركى
لە ترس ھەشە لە مرڤ دىكەت كە ئەويش ترسى مردنە. ھەنگە لەرەو
بە ديوكى تىرىشدا بتوانىن لەكدانەوئى گەئانەوئى پاھوان بە
ئابدوو بە سەردەمى منداىى بىكەين كە ئەويش لەژىر كاريگەرى مەترسى
پىربوون و مەترسى مردندا بىت، ئاستە پاھوان لە ئىستادا
نەگەشتە تە مەنكى وا ترسناك بەئام ھەست بە ھەچوونى تەمەنى
دەكەت، لەبەرئەو دەش گەئانەو بە سەردەمى منداىى و يارى نەو
كەئان بە لەبىربردنەوئى تەمەنى ئىستا بىت.

دوچار پاھوانى چىركەكە شىرتى خەياھكانى بە ناوھەنان يان
بانگکردنى ھەمە جەزا لەبەرخەيەو دەچىت و دەگەئەو ھەتە
ئاساىى، لەرەو گەئانەو كەتايى دىت واتە سەفەرە ئەفسووناويەكە
بەرەو كەتايى دەچىت. ھەرچەند سەفەرەكەى ئەم ھەر لە سنوورى كەئان
و بىرەو ھەريەكانى كەئان ئىشدا نامەن ئەو بەكو كەئان بەجەدەت و
دەگاتە كەركوك ئەويش لەو سەفەرەدا كە لەگە دايكىدا بە دواى برا
گەرەكەيدا دەيكەت، ديارە كاكى جىركەكە لە ھەتەردنەوئى دەسەتە
باوكى، بەئام زىرى پەناچەت كە دەگەئەو واتە دىتەو سايەى
ھەمان دەسەتە، دەشى ئەمە لە واقىعى دەرەوئى دەقەكەشدا ھاوشەوئى
ئاشكراى ھەبەت بە تايبەتە لە ئەرھەتە و كەمەگەكانى ھەكو ئەمەدا
كە توژىركى يان كەمە خەكەكى يان تەنەت نەتەوئەك دەسەتە
بەئەو ھەردەن ھەتەكەنەو و بە ماوئەك دەكەونە خەبەت، بەئام
دوچار دىنەو سايەى ھەمان دەسەتە ھەرچەندە پاھوانى چىركەكە
تەنیا ئەو دەسەتەى ھەتەردەتەو و ھىچ جەھەكەى بە دژى
نەكردووە.

يان لە كارى حىزبائەتە ئەمەدا بە ئاشكرا دەبينىت دەستەيەك يان
كەمەكەسانەك دەسەتە ئاوەندى حىزب كە وئەنى باوكە ھەتە
دەكەنەو و دەيانەوئەت بانگەشەى بە باوك بوونى خەيان بىكەن بەئام
كاتە بەيان دەرەكەوئەت كە ناتوانن بىن بە باوك بە زووىى ملكەچى
دەسەتە ئاوەندى حىزب دەبنەو و دىنەو سايەى ھەمان دەسەتە
باوكى حىزبى، كە ئەمجارەيان لە وئەنى كوئەكە دىسەزدا خەيان نىشان
دەدەن بەئەوئى شكستى ئابدووئى خەيان بشاردنەو يان لەبىر
بەنەو. مەژووئى چل ساىى ئابدووئى ئەمەگەلەك وئەنى لەم جەرەى
تەدايە، واتە وئەنى كەسەتە (چىركەكى سەفەرەكى ئەفسووناوى كە
دەسەتە باوك ھەتەكەتەو و لە كورتترىن ماوەدا لەبەرئەوئى
ناتوانتە خەى بىتە باوك دىتەو سايەى باوكى يەكەم.

دواى ئەوئى كە پاھوانى چىركەكە لە لاىەن ھاوئەكەيەو وريا
دەكەتەو و گەئانەو بە يادەو ھەريەكانى ئابدوو كەتايى دىت، لە
بەردەم ھەوئەو ھەوئەدا خەى دەبينەتەو، ھەوئەو ھەوئەوئى

خه ټکي کډان، گه نځک پرسپاري تهوې لډهکات که داځ به دواي چ ما ټکدا وټه، هم پرسپاره دهرگاي ئاشنا بوونهوې به خه ټکي کډان و ناسپاراني ابردووي بډهکاتهوې. تهو پيره مږدهي که ئستا جانشيني خانووهکي پشتری تهوانه دهيناس تهوې و دهيباته ما تهوې. بي دهردهکوت که بځگه له هه نډ شتي ساده خانووهکي گډانکاريپهکي تهوتې به سهردا نه هاتووه ههروهک پيره مږدهکي نامازه بډهوه دهکات که ته ميس وهکو باوکي بيري تيژه، گډه رهوې چير که که پمان ده ټت له استيدا تهو پيره مږدهش خاوهني بيره وهريپهکي دهو ته مهنډ بوو.

ئستا ده بينين تهو خانووهي که تهوسا مټکي باوکي پا تهوان بوو ئستا مټکي پياوټکي تره، بځگومان له ئاسته ديارهکيدا تهو دياردهيهکي ئاسايپه که کهسک خانووي خي يان هر مټککي خي بفر شت به کهسکي تر، به تام دهش له پشتي هم گواستنهوويهوې، واته خاوه نډار ټي گواستنهوې تهو خانووه له باوکي پا تهوانهوه بډ پيره مږدهکي ئستا ده لاله ټي گواستنهوې دهسه ټاتي هه ټت، ته گهر تهو ما ته به نيشتمان يان زډ و شوټني ژياني کهسانک دابنډين، واته هرچن دهسه ټات بهردهوام له کهسک و بنه ما تهيهک و حيز بځکهوه دهگوازر تهوې بډ کهس و بنه ما ته و حيزي تر، به هه مان شوه دهسه ټات له ما ته که نهکي باوکي پا تهواني چير که کهوه گواستراوه تهوې بډ کهس و ما ټکي تر و تهوان دهسه ټاتدار و ئستا فه رمان تهوې تهو مان و خاوهني پشوي که دهسه ټاتداري پشتر بوو ته نانت چاره نوويسي ديار نيه. واته لږدها دهش وا لږکيدر تهوې مه بهست لهو خاوه نډ ټي گډينه ما ته که گډينه دهسه ټات له ئاستکي فراوانتردا، ههروهک دهریش دهکوت له نوان دهسه ټاتي پشتر و دهسه ټاتي ئستادا گډانکاريپهکي تهوتې ووي نه داوه. ته مېش واقعي گډينه دهسه ټات له که مه گډا خراوهکاني ټټه ټاتا که هه رکس له تر پکي دهسه ټاتا جياوازيپهکي تهوتې نا ټت له گه کهساني تر، بډ نمونه جياوازي دهسهلاتي دهو ته تي ئايين و دهسه ټاتي دهو ته تي خ به عيلماني زان تهو نډه ديار نيه که شاياني باس ټت ههروهک جياوازيپهکي تهوتې له نوان تهو ټټه دیکتاتره و تهو ټټه مه دا نيه که به حساب شټ شټي دژي ټټه مه دهسه ټاتي دیکتاتري پشتر ه ټناويه تيه سهر کورسي دهسه ټات، مه سه له کهش تهو يه که گډانکاري له ناوهوې که مه گډا، له گهوههر و ماهيه تدا ووي نه داوه به کو ته نيا و وکهش گډاوه، ته مېش هم خاص ټي گډانکاريپهکاني دهسه ټات له ټټه ټاتا، هم هاوشوويه تي تهو بډچوونه يه که له سهره تاوه خستمانه و و که هه تاکو گډانکاري له گهوههر و ماهيه تدا وونه دات، و وکهش و وخساري دهرهوه گوزارشتکي دروست له ناوه ټک و گهوههر

ناکه‌ن. دياره گڼانکاري زځر کهم که خاوه‌نی نوځی خانووه‌کی باوکی پاڼه‌وانی چیرک‌که که له خانووه‌که‌دا کردوویه‌تی هاوش‌وہی ئه‌و گڼانہ زځر که‌مه‌یه که له کاتی گواستنه‌وہی ده‌سه‌ڼات له که‌سه‌که‌وه یان له بنه‌ماڼه و ده‌سته و حیزب‌که‌وه بڼه‌یه‌کی تر ځووده‌دات. ک‌تایی چیرک‌که که به باسکردنی ده‌وڼه‌مه‌ندی بیره‌وه‌ریه‌کانی باوکی پاڼه‌وان و ک‌یاری خانووه‌کی ده‌گاته ئه‌نجام. به ئه‌ندازه‌یه‌ک گڼه‌ره‌وه باسی ک‌یاری خانووه‌که وه‌کو سرچاوه یان بیره‌وه‌ریه‌کانی م‌ژووی شار باس ده‌کات. ئه‌مه‌ش ئه‌و ده‌لاله‌ته هه‌ډه‌گرځت که ناکرځت به‌بڼه بوونی م‌ژوو له ئ‌ستا‌شدا ئاماده‌بوونت هه‌بڼه و بڼه‌ته خاوه‌نی ده‌سه‌ڼات، ئه‌وه‌تا هه‌ردوو خاوه‌نی خانووه‌که هه‌ریه‌که (سنگی) م‌ژوو‌یه‌که بڼه‌خ‌ی. ل‌ره‌دا چیرک‌کنووس پ‌مان ده‌ڼت ناکرځت ده‌سه‌ڼات به‌بڼه م‌ژوو، به‌بڼه فره‌نگ و به‌بڼه که‌لتور بتوان‌ځت بوونی خ‌ی به‌لم‌ن‌ځت و ئاماده‌بوونی هه‌بڼه، مه‌به‌ست له م‌ژووش ل‌ره‌دا سه‌رجه‌م بنه‌ماو پ‌داو‌یستی‌یه‌کانه بڼه‌به‌ده‌سته‌ڼانی بوون و ناسنامه له ئ‌ستادا.

چیر کی سه فەر کی ئە فسووناوی بیل گرافیا ی پا هوان کمان ب ده گ ته وه که له ئ ستادا سه فەر ده کاته وه ب ن و ئه و ووبه ره جوگرافیه ی که بنه ماکانی بوون و خ سه لماندنیا ن ت دایه ، له و نه وه در ژه ی خاس ته کانی ئه و جوگرافیا یه و چ ن تی کار ت دا کردنی پ کها ته و بنه ماکانیمان ده ن ته وه یاد به و مه به سته ی بیرمان بخاته وه که ئه و پا هوانه و نه ی به رجه سته ی هه ریه که له ئ مه ی ب م ژوو، ب ابردوو یه کی گه ش و وه ستاوه له به رده م مه ترسی ئاینده دا. پا هوانی سه فەر کی ئە فسووناوی، سه فەر ک له ن وان خه یا و واقیعدا ت که او ده کات به ئوم دی گه یشتن به ئاست ک که بنه ماکانی ئاماده بوون و خ سه لماندن ده سته به ر بکات.

پاڻهوانی (سه فھرڙکی ٿه فسووناوی) به یارمه تی ڀڻنیشاندهرڙک که
ناسنامه کهی به تهواوی ٿاشکرا نیه، دهگهڻتهوه ڀڻ ڀڻا بردووی خڻی
ڀڻ سهر زڻد و شوڻنی سهردهمی منداڻی خڻی. ٿهگر له ٿاستڙکی
قوڻتردا سهر بکهین ٿهوا پاڻهوان کهسڻتی نه تهوهیی ٿهمیه که خڻی
نه یتوانیووه بگهڻتهوه ڀڻ نڻو مڻڙووی خڻی و ههمیشه چاوهڻوانی
ٿهوه بووه ٿهوانی تر ڀڻنومایی بکهن ڀڻ گهڻانهوه ڀڻ نڻو ٿهوه
مڻڙووه. خڻ ٿهگر سه فهره کهش له گهڻانهوهوه ڀڻ ڀڻا بردوو بگهڻڻین ڀڻ
سه فهری ٿڻستا ٿهوا کهسڻتی کوردی بهردهوام له شڻوازی پاشکڻدا
دهرده کهوڻت که ٿهوانی تر ڀڻگای نیشان ددهن و پڻشڻهوا یه تی ده کهن
ڀڻ گه یشتن به ٿامانچ که ٿهمهش حاڻه ٿکی نا ٿاساییه و لاوازی ٿهوه
کهسڻته ده گه یه نڻت که به تهواوه تی هاوشڻوهی کهسڻتی پاڻهوانی
چیرڻ که که یه.